

XUÂN THIÊN QUÊ TÔI

Nhạc: Bùi Đức Oanh

Ý thơ: Ngọc Bích

♩ = 80

Từ khắp muôn phương về đây rừng
đây chung sức chung lòng.
hoang không dấu chân người.

Một nóc giáo
Chỉ có Thác

Từ khắp muôn phương chung lòng mãi chung lòng
Thuở ấy nơi đây không người dấu chân người.

đường mọc lên bên cạnh dòng sông.
Trời, Đồi sa - Bi lạnh lùng thối

XUÂN THIÊN quê tôi xưa là rừng hoang suối
XUÂN THIÊN yêu ơi ta cùng buồn vui với

Một nóc giáo đường cạnh sông soi bóng bên sông
Chỉ có Thác Trời lạnh lùng Sa Bi lạnh lùng.

reo.
người.

Soi bóng La Ngà trời mây sông nước bao la..
Hát câu cảm

Thuở ấy nơi

ơ rừng hoang heo hút
ơ buồn vui theo người

Ồ ơ ơ bao la.

tạ hồng ân Chúa ban vô vàn

1. Xuân Thiên bây giờ đường
2. Chúa thương chúc lành gìn

Ồ ơ ban vô vàn.

xá khang trang xinh đẹp.
giữ chúng con đêm ngày.

Xuân Thiên bây giờ được nâng lên hàng Giáo
Phúc ân dư đầy, bền gan kiên cường đi

xứ Cây nhờ tình Chúa rất nhận từ Đoàn chiến sát
tối. Chiều về rợp bóng mát Khôi Bình. Cầu vồng bóng

vai bên Cha hiền Xuân Thiên yêu ơi ngàn đời trong cõi lòng tôi.
Ta Rua êm đềm. Xuân Thiên thân yêu ngàn đời ghi dấu chẳng vui.